

Pieśni chóru

PIEŚŃ PIERWSZA

Bóg nie jest ani duszą, ani inteligencją;
nie ma ani wyobraźni, ani mniemania, ani rozumu, ani pojmowania;
on nie jest ani słowem, ani myślą;
nie może być ani nazwany, ani pojęty;
nie jest ani liczbą, ani porządkiem;
wielkością ani małością, równością,
ani nierównością, podobieństwem ani niepodobieństwem

PIEŚŃ DRUGA

Nie ma w nim percepcji.
Nie jest ani nauką, ani prawdą, ani panowaniem, ani mądrością;
nie jest ani jeden, ani jednością, ani bóstwem, ani dobrocią.
Nie jest duchem, o tyle, o ile znamy duchów; nie jest synostwem,
ani ojcostwem; ani żadną rzeczą,
która mogłaby być przez nas albo przez drugich pojęta

PIEŚŃ TRZECIA

Niema w nim ani słowa, ani imienia, ani wiedzy;
nie jest ani ciemnością, ani światłem;
fałszem ni prawdą.

PIEŚŃ CZWARTA

ona nie jest ciałem;
nie ma ani postaci,
ani formy, ani jakości, ani ilości, ani rozmiaru;
nie zajmuje miejsca

PIEŚŃ PIĄTA

nie jest widzialna;
nie jest dotykalna;
nie ma zmysłów,
ani nie podpada pod zmysły;

PIEŚŃ SZÓSTA

nie ma w niej nigdy nieporządku i zaburzeń,
które powstają z niskich namiętności,
ani tych słabości, które wywołują wydarzenia materialne;

PIEŚŃ SIÓDMA

na koniec ona nie jest cielesną,
ani nie posiada nic cielesnego.

PIEŚŃ OSTATNIA

Jemu podrzędniejsze, nie będziemy w stanie stwierdzić lub zaprzeczyć
Jego samego, bo ta doskonała i jedyna przyczyna wszystkich istot
jest ponad wszelkie twierdzenia i bo Ten, który jest najzupełniej niezależnym i wyższym nad
wszelkie istoty, przenosi wszystkie nasze negacje.

Pieśni chóru powstały do słów traktatu Pseudo-Dionizego Areopagity

O teologii mistycznej, przeł. Emanuel Bułhak; pisownia oryginalna.